

гава ще чѣйме пресладкѣй-тѣ гласъ на Епистель-тѣ ни: „Ето че азъ съмъ съсъ васъ до скончаніе то на вѣкове тѣ:“ ѿ не са бойте отъ нищо. И, св. Апостолъ Павелъ ще ны похваля: „Похвалявамъ вы братіе, защо то всичко помните което ви съмъ приказваахъ, ѿ държите преданія та както ви ги предадохъ.“(а)

И пакъ: „И тѣхъ братіе, стойте ѿ държете преданія та, които надчихте, ѿли отъ оуста гдѣ то ви говорихме, ѿли гдѣ то ви писахъме.“(б)

И пакъ: „А за друго то що остава: кога то дойдъ, ще наредъ.“(в) Ето това е наредено то; което го държимъ.

И пакъ: „Но ако са ꙗки нѣкой да е спорникъ, (сирч. непокоренъ ѿ да са противи); нѣй такъвъ обычай немаме, нито Божіи тѣ Церкви.“(г)

Дано Всемилостивый Богъ да даде на всички правъ разбѣмъ, ѿ самъ той съсъ всемогѣцеството то си да ны спесе всички, ѿ да ны присъедини съсъ всички тѣ пра-

(а) 1-го Коринт. 11. 2.

(б) 2-го Солон. 2. 15.

(в) 1-го Коринт. 11. 34.

(г) 1-го Коринт. 11. 16.